

Прошедшее перво определено.

един.	бýхъ, лхъ	глагóлахъ
	бý, вї́шe	глагóла, ашe
	бý, вї́шe	глагóла, ашe
множ.	вї́хомъ, лхомъ	глагóлахомъ
	бýсте, лстe	глагóластe
	бýша, лша	глагóлаша, ахъ.

Прошедшее перво неопределенno.

един.	бýлъ єсмъ	глагóлалъ єсмъ
	билà єсì	глагóлала єсì
	билò єсть	глагóлало єсть
множ.	бýли єсмы	глагóлали єсмы
	естè	естè
	съть	съть

1) Второ-то единственno лице на прошед. Първо съвършенно прави и така: бýлъ, ла, ло єсѝ; глагóлалъ ла, ло єсѝ. Но друга-та форма е по-стара и поправдана. Можеме да речеме и избýлъ єсмъ и пр. Такожде и избýлъ вїхъ и проч. Тъй просшедши са отличавжътъ отъ първите по това, че они показвжътъ дѣйствiе много-кратно, а тъй единократно. Всички-те глаголи почти могжтъ да си иматъ такви двойни про-шедши.